

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9So/27/2013
Identifikačné číslo spisu:	3011200618
Dátum vydania rozhodnutia:	26.03.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:3011200618.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky F. M. proti odporkyni Sociálnej poisťovni, ústrediu, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o výplatu úrazovej renty, o odvolaní navrhovateľky, proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 19. decembra 2012, č. k. 11S/81/2011-36, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trenčíne z 19. decembra 2012, č. k. 11S/81/2011-36 z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením krajský súd podľa § 246c ods. 1 a § 104 ods. 1 O.s.p. zastavil konanie vo veci návrhu navrhovateľky z dôvodu neodstrániteľného nedostatku podmienok konania a navrhovateľke náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že navrhovateľka svojím podaním označeným ako „žaloba o pokračovanie v poskytovaní úrazovej renty“, ani po jeho doplnení na výzvu súdu, nenavrhovala preskúmať zákonnosť konkrétneho rozhodnutia vydaného odporkyňou, preto nemohlo ísť o konanie podľa druhej resp. tretej hlavy piatej časti O.s.p. Krajský súd nezistil ani že by sa u odporkyne viedlo konanie vo veci úrazovej renty, v ktorom by bola odporkyňa nečinná a bolo by možné na súde začať konanie proti nečinnosti podľa § 250t O.s.p.

Na uvedené uznesenie navrhovateľka reagovala podaním odvolania, v ktorom uviedla, že sa domáha priznania poúrazovej renty ako náhrady za náhradu za stratu na zárobku, ktorá jej patrila ku dňu 31. decembru 2003. Poukázala pritom na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 14Sd/158/2007, v ktorom krajský súd vyslovil, že odporkyňa nemala právo prepočítavať nárok na úrazovú rentu, ale prevziať jej plnenie. Odporkyňa podľa tohto rozsudku nepostupovala a neobnovila výplatu úrazovej renty, ktorú po prevzatí od zamestnávateľa vyplácala navrhovateľke od 1. januára 2004 do 31. októbra 2004.

V písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky odporkyňa uviedla, že žalobkyňa dňa 16. januára 1989 utrpela pracovný úraz a k 31. decembru 2003 jej bola vyplácaná náhrada za stratu na zárobku, ktorej

výplatu podľa § 272 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) odporkyňa prevzala od 1. januára 2004. Táto, tzv. transformovaná úrazová renta bola navrhovateľke vyplácaná do októbra 2004, kedy v rámci kontroly podkladov poskytnutých zamestnávateľom pobočka zistila skutočnosť, že zamestnávateľ pri výpočte náhrady za stratu na zárobku nepostupoval v súlade s § 201 ods. 1 zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce v znení účinnom k 31. decembru 2003 a od priemerného zárobku navrhovateľky pred utrpením pracovného úrazu neodpočítal pravdepodobný zárobok, ktorý by dosahovala, ak by s ňou zamestnávateľ neskončil pracovný pomer. Navrhovateľka bola so zastavením výplaty úrazovej renty od novembra 2004 oboznámená listom pobočky č. 314-5522/2004 zo dňa 28. septembra 2004, ako aj oznámením pobočky č. 22-2015-AC11/04, ktoré jej bolo i zaslané dňa 5. októbra 2004. Navrhovateľka odpovedala listom zo dňa 23. novembra 2004, v ktorom vyjadrila nesúhlas s predmetným zastavením výplaty úrazovej renty a žiadala o jej pokračovanie v sume, v akej jej táto patrila k 31. decembru 2003. V nadväznosti na podanie žalobkyne zo dňa 23. novembra 2004 pobočka listami dňa 16. decembra 2004 a 17. februára 2005, opätovne navrhovateľke vysvetlila zákonnosť a relevantnosť postupu v nadväznosti na neopodstatnenosť jej požiadavky na vyplácanie náhrady za stratu na zárobku vo forme transformovanej úrazovej renty v zmysle § 272 ods. 3 zákona.

Podľa názoru odporkyne posúdenie nároku navrhovateľky na úrazovú rentu bolo v jej prípade možné len na základe novej žiadosti o priznanie úrazovej renty podanej v nadväznosti na § 88 ods. 3 zákona, ktorú navrhovateľka podala 21. februára 2007. Po prvotnom nevyhovení jej žiadosti a zrušení rozhodnutia odporkyne rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 14Sd/158/2007 zo dňa 3. decembra 2007 a opätovnom posúdení zdravotného stavu, bol navrhovateľke priznaný nárok na úrazovú rentu podľa § 88 a § 89 zákona od 14. februára 2007. Nárok na uvedenú úrazovú rentu navrhovateľke zanikol dovŕšením dôchodkového veku dňom XX. J. XXXX. Rozhodnutia, ktorými odporkyňa rozhodovala o nároku navrhovateľky na úrazovú rentu č. 222-3971/2008 z 11. júla 2008, č. 222-3968/2008 zo 17. júla 2008 a č. BA-192840/2010 z 31. augusta 2010 sú právoplatné, nepodliehajú súdnemu prieskumu a nie je dôvod ich zákonnosť spochybňovať. Z toho dôvodu odporkyňa žiadala napadnuté uznesenie krajského súdu potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie krajského súdu je potrebné zrušiť.

Z obsahu súdneho spisu odvolací súd zistil, že podaním z 5. septembra 2011, doručeným Krajskému súdu v Trenčíne 19. septembra 2011, označeným ako „žaloba o pokračovanie v poskytovaní úrazovej renty“, sa navrhovateľka domáhala, aby súd nariadil odporkyni pokračovať vo vyplácaní úrazovej renty. Uznesením z 26. apríla 2012, č. k. 11S/81/2011-15, vyslovil Krajský súd v Trenčíne v danej veci svoju nepríslušnosť a postúpil vec Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, keďže mal za to, že ide o konanie proti nečinnosti správneho orgánu podľa štvrtej hlavy piatej časti O.s.p. Najvyšší súd Slovenskej republiky predmetné uznesenie zrušil uznesením z 31. júla 2012, sp.zn. 7Sžnč/5/2012 a vec vrátil Krajskému súdu v Trenčíne so záverom, že postúpenie veci bolo predčasné, lebo krajský súd neodstránil vady podania a neboli tak dostatočne zistené podmienky pre nepochybné určenie vecnej príslušnosti. Uznesením zo 4. septembra 2012, č. k. 11S/81/2011-23, Krajský súd v Trenčíne nariadil navrhovateľke opraviť a doplniť svoje podanie z 5. septembra 2011 tak, aby malo náležitosti návrhu s tým, že konanie bude zastavené, ak vady návrhu neodstráni. Navrhovateľka podaním zo 14. septembra 2012 upravila petít žaloby tak, že „Žalovaný je povinný prevziať poskytovanie poúrazovej renty žalobkyni vo výške, ako ju poberala ku dňu 1. januára 2004 a ktorá jej bola poskytovaná do 31.októbra 2004, s dobovou valorizáciou.“

Podľa § 219 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, ústredia vydaného v zmysle § 179 ods. 1 písm. a) prvý bod až tretí bod možno podať opravný prostriedok, o ktorom rozhoduje súd podľa osobitného predpisu, ktorým je Občiansky súdny poriadok.

Z odôvodnenia uznesenia krajského súdu vyplýva, že konanie zastavil podľa § 104 ods.1 O.s.p. z

dôvodu, že neboli splnené podmienky pre konanie podľa § 250t O.s.p.. Tento svoj záver krajský súd odôvodnil tým, že z administratívneho spisu odporkyne nevyplýva, že by u odporkyne prebiehalo správne konanie, v ktorom by odporkyňa bez vážneho dôvodu nekonala. Tento jeho záver však nie je správny.

Z obsahu administratívnych spisov odporkyne totiž vyplýva, že navrhovateľke bola k 31. decembru 2003 vyplácaná náhrada za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti, výplatu ktorej v zmysle § 272 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) odporkyňa prevzala od 01.01.2004 a transformovaná úrazová renta bola navrhovateľke vyplácaná do októbra 2004. Opätovne bol nárok na úrazovú rentu navrhovateľky posúdený podľa § 88 zákona na základe jej žiadosti zo dňa 21. februára 2007. Keďže miera poklesu pracovnej schopnosti navrhovateľky bola stanovená na 30 %, odporkyňa rozhodnutím zo dňa 30. mája 2007 rozhodla o nepriznaní nároku na úrazovú rentu. Na odvolanie navrhovateľky Krajský súd v Trenčíne rozsudkom z 3. decembra 2008, sp. zn. 14Sd/158/2007, zrušil rozhodnutie odporkyne z 30. mája 2007 a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Po opätovnom posúdení zdravotného stavu navrhovateľky a stanovení miery poklesu pracovnej schopnosti na 50 % odporkyňa rozhodnutím č. 222-3971/2008 z 11. júla 2008 podľa § 88 a § 89 zákona priznala navrhovateľke úrazovú rentu od 14. februára 2007 a rozhodnutím č. 222-3968/2008 zo 17. júla 2008 rozhodla o nepriznaní nároku na transformovanú úrazovú rentu podľa § 272 zákona. Navrhovateľka proti uvedeným rozhodnutiam podala opravný prostriedok. Podľa obsahu zápisnice z ústneho pojednávania u žalovanej dňa 23. septembra 2008 „bolo prerokované s poškodenou jej odvolanie vo veci rozhodnutí o priznaní nároku na úrazovú rentu č. 222-3968/2008 a č. 222-3971/2008“ a navrhovateľka vzala svoje odvolanie späť.

Podľa § 219 ods. 2 a 3 opravný prostriedok, o ktorom rozhoduje súd, môže účastník konania, ktorý podal opravný prostriedok, vziať späť bez súhlasu súdu, ak ústredie novým rozhodnutím opravnému prostriedku v celom rozsahu vyhovel. Ak ústredie opravnému prostriedku v celom rozsahu nevyhovelo, predloží opravný prostriedok spolu so svojím vyjadrením a spisovým materiálom súdu najneskôr do 60 dní odo dňa doručenia opravného prostriedku.

Ako z uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, účastník konania môže vziať svoj opravný prostriedok späť bez súhlasu súdu, ak ústredie novým rozhodnutím opravnému prostriedku v celom rozsahu vyhovel. Pokiaľ však ústredie novým rozhodnutím opravnému prostriedku navrhovateľky nevyhovelo, je povinné predložiť opravný prostriedok najneskôr do 60 dní súdu. Z vyššie uvedených skutočností zistených z obsahu administratívneho spisu je však zrejmé, že opravnému prostriedku navrhovateľky proti rozhodnutiu č. 222-3968/2008 zo 17. júla 2008, o nepriznaní nároku na transformovanú úrazovú rentu, odporkyňa nevyhovela. Navrhovateľka nemohla vziať svoj opravný prostriedok proti uvedenému rozhodnutiu späť bez súhlasu súdu a odporkyňa bola povinná predložiť opravný prostriedok spolu so svojím vyjadrením a spisovým materiálom súdu. Záver odporkyne, že rozhodnutie č. 222-3968/2008 zo 17. júla 2008 je právoplatné, preto nie je správny.

Vzhľadom na uvedené doteraz nie je právoplatne skončené správne konanie o nároku navrhovateľky na náhradu za stratu na zárobku, keďže rozhodnutie odporkyne zo 17. júla 2008 bolo napadnuté opravným prostriedkom navrhovateľky, ktorý však odporkyňa doteraz nepredložila súdu. Záver krajského súdu, že z administratívneho spisu odporkyne nevyplýva, že by u odporkyne prebiehalo správne konanie, v ktorom by odporkyňa bez vážneho dôvodu nekonala, bol preto nesprávny a záver o nedostatku podmienok konania bol predčasný.

Odvolací súd z toho dôvodu uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.